

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

19 päivänä heinäkuuta 2007*

Asiassa T-31/07 R,

Du Pont de Nemours (France) SAS, kotipaikka Puteaux (Ranska),

Du Pont Portugal – Serviços, Sociadada Unipessoal L^{da}, kotipaikka Lissabon (Portugali),

Du Pont Ibérica SL, kotipaikka Barcelona (Espanja),

Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA, kotipaikka Mechelen (Belgia),

Du Pont de Nemours Italiana Srl, kotipaikka Milano (Italia),

Du Pont De Nemours (Nederland) BV, kotipaikka Dordrecht (Alankomaat),

Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH, kotipaikka Bad Homburg vor der Höhe (Saksa),

DuPont CZ s.r.o., kotipaikka Praha (Tšekki),

DuPont Magyarország Kereskedelmi kft, kotipaikka Budaors (Unkari),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

DuPont Poland sp. z o.o., kotipaikka Varsova (Puola),

DuPont Romania Srl, kotipaikka Bukarest (Romania),

DuPont (UK) Ltd, kotipaikka Herts (Yhdistynyt kuningaskunta),

Dy-Pont Agkro Ellas AE, kotipaikka Ateena (Kreikka),

DuPont International Operations SARL, kotipaikka Grand Saconnex (Sveitsi), ja

DuPont Solutions (France) SAS, kotipaikka Puteaux (Ranska),

edustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja N. Rampal,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään L. Parpala ja B. Doherty,

vastaajana,

jossa on kyse neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta flusilatsolin sisällyttämiseksi siihen tehoaineena 11.12.2006 annetun komission direktiivin 2006/133/EY (EUVL L 349, s. 27) tiettyjen säännösten soveltamisen keskeyttämisestä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1) vahvistetaan muun muassa kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevien lupien antamiseen ja niiden peruuttamiseen sovellettava yhteisön järjestelmä.
- 2 Direktiivin 91/414 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on varmistettava, että kasvinsuojeluaine hyväksytään ainoastaan, jos – – sen tehoaineet luetellaan liitteessä I”.

- 3 Tehoaineisiin, joita ei luetella direktiivin 91/414 liitteessä I, voidaan tietyin edellytyksin soveltaa siirtymäajan poikkeusjärjestelmää. Direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että sen alueella saatetaan markkinoille sellaisia kasvin-suojeluaineita, jotka sisältävät liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen”.
- 4 Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3600/92 (EYVL L 366, s. 10) vahvistetaan arviointimenettely useiden aineiden mahdolliseksi sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I. Yksi näistä aineista on flusilatsoli.
- 5 Asetuksessa N:o 3600/92 vahvistettu menettely alkaa kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti siten, että tuottaja, joka haluaa saada sisällytetyksi jonkin tehoai-
neen direktiivin 91/414 liitteeseen I, ilmoittaa siitä komissiolle.
- 6 Asetuksen N:o 3600/92 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että kiinnos-
tusta koskevien ilmoitusten tutkimisen jälkeen nimetään kertomuksen antava jäsen-
valtio, joka vastaa kunkin tehoai-
neen arvioinnista. Esillä olevassa asiassa Irlanti on
nimetty kertomuksen antavaksi jäsenvaltioksi flusilatsolin osalta (jäljempänä kerto-
muksen antava jäsenvaltio) kasvin-suojeluaineiden tehoaineiden luettelon vahvista-
misesta ja esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden nimeämisestä asetuksen (ETY) N:o
3600/92 soveltamiseksi 27.4.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 933/94
(EYVL L 107, s. 8) nojalla.

- 7 Asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että sen jälkeen kun kertomuksen antava jäsenvaltio on nimetty, kaikkien ilmoituksen tekijöiden on toimitettava sille ”tiivistelmä asiakirjasta” ja ”täydellinen asiakirja”, sellaisina kuin ne on määritelty kyseisen asetuksen 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa.
- 8 Direktiivin 91/414, sellaisena kuin se on muutettuna kuulemismenettelyä (määräenemmistö) noudattaen annetuissa neuvoston säädöksissä säädetyn täytäntöönpanovallan käytössä komissiota avustavia komiteoita koskevien säännösten mukauttamisesta päätökseen 1999/468/EY 14.4.2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 806/2003, 19 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea (jäljempänä komitea).
- 9 Asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 3 a kohdassa, joka on lisätty siihen asetuksen N:o 3600/92 muuttamisesta 27.6.1997 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1199/97 (EYVL L 170, s. 19), säädetään, että sen jälkeen kun komitea on tutkinut kertomuksen antavan jäsenvaltion laatiman tiivistelmän ja täydellisen asiakirjan siten kuin asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään, komissio esittää komitealle joko direktiiviluonnoksen tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I tai luonnoksen päätökseksi, joka koskee tehoainetta sisältävien kasvinuojeluaineiden lupien peruuttamista, tai luonnoksen päätökseksi, joka koskee tällaista peruuttamista, mukaan lukien kuitenkin mahdollisuus harkita uudelleen tehoaineen sisällyttämistä kyseisen direktiivin liitteeseen I lisäkokeiden tulosten tai lisätietojen toimittamisen jälkeen, tai lopuksi luonnoksen päätökseksi, joka koskee tehoaineen sisällyttämisen lykkäämistä siihen saakka, kunnes lisäkokeiden tulokset ja lisätiedot esitetään.

10 Direktiivin 91/414 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen tason tehoaine on sisällytettävä liitteeseen I enintään 10 vuoden pituiseksi alkujaksoksi, jos voidaan olettaa, että kyseistä tehoainetta sisältävät kasvinsuojeluaineet täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) niiden jäämillä, jotka syntyvät hyvän kasvinsuojelukäytännön mukaisen käytön seurauksena, ei ole haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen tai kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristölle, ja silloin kun mainitut jäämät ovat toksikologisesti tai ympäristön kannalta merkitseviä, ne voidaan mitata yleisesti käytetyillä menetelmillä,
- b) niiden käytöllä hyvän kasvinsuojelukäytännön mukaisesti ei ole haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristölle 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv ja v alakohdassa säädetyllä tavalla.”

11 Direktiivin 91/414 5 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Aineen sisällyttäminen liitteeseen I voidaan pyynnöstä uusia yhden tai useamman kerran enintään 10 vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, ja sitä voidaan tarkistaa milloin tahansa, jos on syytä epäillä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita ei enää täytetä. Hakemus on esitettävä riittävän ajoissa ja joka tapauksessa vähintään kaksi vuotta ennen liitteeseen sisällyttämisen voimassaolon päättymistä, ja uusi lupa annetaan ajaksi, joka on tarpeen uuden käsittelyn suorittamiseksi sekä ajaksi, joka on tarpeen 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti vaadittujen tietojen toimittamiseksi.”

12 Direktiivin 91/414 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tehoaineen sisällyttämisestä liitteeseen I päätetään 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Samaa menettelyä käytetään myös päätettäessä:

- sisällyttämiseen mahdollisesti liittyvistä ehdoista,

- liitteeseen I tarvittaessa tehtävistä muutoksista,

- tehoaineen poistamisesta liitteestä I, jos osoittautuu, että se ei enää täytä 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.”

13 Direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa säädetty siirtymäajan poikkeusjärjestelmä päättyy, kun asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 3 a kohdan mukainen päätös tai direktiivi hyväksytään.

14 Direktiivin 91/414 liitettä I muutettiin neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta flusilatsolin sisällyttämiseksi siihen tehoaineena 11.12.2006 annettulla komission direktiivillä 2006/133/EY (EUVL L 349, s. 27; jäljempänä riidanalainen direktiivi), joka tuli voimaan 1.1.2007, siten, että siihen lisättiin flusilatsoli.

15 Riidanalaisen direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muutetaan direktiivin 91/414/ETY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.”

16 Riidanalaisen direktiivin liitteen I erityisten säännösten A osassa määrätään seuraavaa:

”Lupa voidaan myöntää ainoastaan sienitautien torjunta-aineena käyttöön seuraavien viljelykasvien osalta:

– muut viljat kuin riisi,

– maissi,

– rapsinsiemenet,

– sokerijuurikas,

määrinä, jotka eivät ole suurempia kuin 200 g tehoainetta hehtaaria ja käyttökertaa kohti.

Käyttö seuraaviin tarkoituksiin on kiellettävä:

- ilmaruiskutus,
- harraste- tai ammattikäyttäjien käyttämät selässä tai käsin kannettavat laitteet,
- kotipuutarhanhoito.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia aiheellisia riskinhallintatoimenpiteitä sovelletaan. --”

17 Riidanalaisen direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2007. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2007.

--”

18 Riidanalaisen direktiivin 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 91/414/ETY mukaisesti tarvittaessa muutettava tai peruutettava flusilatsolia tehoaineenaan sisältäviä kasvinsuojeluaineita koskevat voimassa olevat luvat 30 päivään kesäkuuta 2007 mennessä. Jäsenvaltioiden on tähän päivämäärään mennessä erityisesti tarkistettava, että flusilatsolia koskevat mainitun direktiivin liitteen I ehdot täyttyvät, kyseistä tehoainetta koskevan tekstin B osassa mainittuja ehtoja lukuun ottamatta, ja että luvanhaltijalla on mainitun direktiivin liitteen II vaatimukset täyttävä asiakirja-aineisto tai pääsy sellaiseen mainitun direktiivin 13 artiklan edellytysten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on arvioitava tuote uudelleen direktiivin 91/414/ETY liitteessä VI säädettyjen yhtenäisten periaatteiden mukaisesti mainitun direktiivin liitteessä III vahvistetut vaatimukset täyttävän asiakirja-aineiston perusteella kaikkien sallittujen flusilatsolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden osalta ottaen huomioon flusilatsolia koskeva, mainitun direktiivin liitteessä I olevan tekstin B osa. Jäsenvaltioiden on kyseisen arvion perusteella määriteltävä, täyttääkö tuote direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan [b–e] alakohdassa vahvistetut edellytykset.

Kyseisen määrittelyn jälkeen jäsenvaltioiden on tarvittaessa muutettava tai peruutettava flusilatsolia sisältävien tuotteiden luvat 30 päivään kesäkuuta 2008 mennessä.”

Tosiseikat

19 Flusilatsoli on sienitautien torjunta-aine, jota on käytetty ja pidetty kaupan Euroopan yhteisössä jo yli 20 vuotta.

- 20 Flusilatsolipohjaisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia lupia on tällä hetkellä rekisteröity 26 viljelykasville 15 jäsenvaltiossa.
- 21 Tämä tehoaine oli siis saatettu markkinoille jo silloin, kun direktiivi 91/414 tuli voimaan 25.7.1993.
- 22 Kantajat toimivat flusilatsolin sekä flusilatsolipohjaisten kasvinsuojeluaineiden tuotannon ja myynnin alalla.
- 23 Du Pont de Nemours (France) SA (jäljempänä ilmoituksen tekijä) ilmoitti 23.7.1993 kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle haluavansa saada flusilatsolin sisällytetyksi direktiivin 91/414 liitteeseen I.
- 24 Kertomuksen antava jäsenvaltio esitti heinäkuussa 1996 komissiolle arviointikertomusluonnoksen, jossa se suosittelee flusilatsolin sisällyttämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I kymmeneksi vuodeksi.
- 25 Komissio toimitti arviointikertomusluonnoksen kaikille jäsenvaltioille kuulemista varten 17.10.1996, ja sen jälkeen se käynnisti laajan kuulemismenettelyn eri jäsenvaltioista peräisin olevien asiantuntijoiden keskuudessa.
- 26 Täydellinen asiakirja toimitettiin jäsenvaltioille ja ilmoituksen tekijälle 14.4.1997 huomautusten ja tietojen esittämistä varten. Tämän jälkeen ilmoituksen tekijältä pyydettiin lisätietoja.

- 27 Komitea arvioi asiakirja-aineiston lopullisesti joulukuun 1997 ja tammikuun 2001 välisenä aikana, ja arvioinnin tulos oli tarkoitus vahvistaa 7.12.2001 pidetyssä komitean kokouksessa.
- 28 Komissio totesi 8.11.2001 tarkastelukertomusluonnoksessaan, että flusilatsoli vaikutti täyttävän direktiivissä 91/414 säädetyt turvallisuusedellytykset mutta tämän päätelmän vahvistamiseksi tarvittiin vielä lisätutkimuksia.
- 29 Kun kertomuksen antava jäsenvaltio oli syyskuussa 2003 saanut kaikki vaaditut tutkimustulokset, se totesi, että flusilatsoli oli täysin vaaraton ja voitiin sisällyttää direktiivin 91/414 liitteeseen I.
- 30 Lokakuun 2004 alussa komissio hyväksyi ehdotuksen flusilatsolin sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I. Komissio kuitenkin päätti 8.10.2004, ettei se esitä tätä ehdotusta komitealle äänestystä varten.
- 31 Komitean työryhmä käsitteli huhtikuussa 2005 uutta ehdotusta ja päätyi suosittelemaan flusilatsolin sisällyttämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I seitsemäksi vuodeksi sillä edellytyksellä, että aine testataan niiden ohjeiden mukaisesti, joita Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) oli tuolloin laatimassa mahdollisten endokriinisten häiriöiden arvioinnin parantamiseksi.

- 32 Elokuussa 2005, jolloin uutta ehdotusta ei ollut esitetty komitealle äänestystä varten, komissio tiedotti ilmoituksen tekijälle harkitsevansa päätöstä siitä, että flusilatsoli jätetään sisällyttämättä direktiivin 91/414 liitteeseen I.
- 33 Kertomuksen antava jäsenvaltio ilmoitti 10.8.2005 komissiolle olevansa eri mieltä noudatetusta lähestymistavasta.
- 34 Komissio tiedotti 20.10.2005 päivätyllä kirjeellä ilmoituksen tekijälle, että flusilatsolin mahdollinen sisällyttäminen direktiivin 91/414 liitteeseen I kattaisi vain ne viljelykasvit, jotka olisi tosiasiallisesti arvioitu tieteellisissä kokeissa.
- 35 Komiteassa ei saavutettu 3.3.2006 riittävää enemmistöä tukemaan komission uutta ehdotusta flusilatsolin sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I siten, että sen käyttö rajoitettaisiin viljoihin, rapsinsiemeniin, maissiin ja sokerijuurikkaaseen.
- 36 Kun komissio ei saanut komitealta puoltavaa äänestystulosta, se toimitti 25.6.2006 neuvostolle menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) mukaisesti ehdotuksen flusilatsolin sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I seitsemäksi vuodeksi ja siten, että sen käyttö on rajoitettu viljoihin, rapsinsiemeniin, maissiin ja sokerijuurikkaaseen. Neuvostossa ei kuitenkaan saavutettu vaadittavaa määränemmistöä ehdotuksen hyväksymiseksi.

- 37 Tämän jälkeen komissio esitti 13.9.2006 neuvostolle muutetun ehdotuksen, jonka mukaan flusilatsoli sisällytettäisiin direktiivin 91/414 liitteeseen I vain 18 kuukaudeksi.
- 38 Kun neuvosto ei tehnyt päätöstä, komissio hyväksyi päätöksen 1999/468 5 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan nojalla 11.12.2006 riidanalaisen direktiivin, joka oli sen viimeisimmän ehdotuksen mukainen eli siinä sisällytettiin flusilatsoli direktiivin 91/414 liitteeseen I vain 18 kuukaudeksi ja siten, että sen käyttö oli rajoitettu viljoihin (muihin kuin riisiin), rapsinsiemeniin, maissiin ja sokerijuurikkaaseen (jäljempänä riitautetut rajoitukset).

Menettely ja asianosaisten lausumat

- 39 Kantajat nostivat 12.2.2007 kanteen, jossa ne vaativat yhtäältä riidanalaisen direktiivin osittaista kumoamista EY 230 artiklan neljännen alakohdan nojalla ja toisaalta vahingonkorvauksia EY 288 artiklan nojalla.
- 40 Samana päivänä kantajat esittivät EY 242 ja EY 243 artiklan nojalla välitoimihakemuksen, jossa ne vaativat yhtäältä tiettyjen direktiivin säännösten täytäntöönpanon keskeyttämistä ja toisaalta muiden välitoimien määräämistä.
- 41 Komissio jätti välitoimihakemusta koskevat huomautuksensa 28.2.2007, ja kantajat jättivät loppuhuomautuksensa 15.3.2007.

42 Osapuolten suulliset huomautukset kuultiin 23.4.2007.

43 Kantajat vaativat välimiehakemuksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

– määrää komission ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta siihen saakka kunnes pääasiassa on annettu tuomio, lykätään

– päivämäärää, jolloin flusilatsolin sisällyttäminen direktiivin 91/414 liitteeseen I päättyy ja joka on riidanalaisen direktiivin liitteen mukaan 30.6.2008,

– päivämäärää, johon mennessä jäsenvaltioiden on uudelleenarvioinnin jälkeen muutettava tai peruttava flusilatsolia sisältävien tuotteiden luvat ja joka on sekin riidanalaisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaan 30.6.2008,

– määrää komission ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta siihen saakka kunnes pääasiassa on annettu tuomio, lykätään riidanalaisen direktiivin liitteen erityisten säännösten A osaan sisältyvän sen rajoituksen soveltamista, joka on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 30.6.2007 mennessä ja joka koskee viljelykasveja, joiden osalta jäsenvaltiot voivat hyväksyä flusilatsolin käytön sen nojalla, että se on sisällytetty direktiivin 91/414 liitteeseen I,

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

44 Komissio vaatii yhtäältä, että väli-toimihakemus jätetään tutkimatta tai todetaan perusteettomaksi, ja toisaalta, että kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

45 EY 242 ja EY 243 artiklan sekä EY 225 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykkäväksi tai päättää tarpeellisista väli-toimista.

46 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että väli-toimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen väli-toimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa niin, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta). Väli-toimista päättävä tuomari myös punnitsee tarpeen vaatiessa kyseessä olevia etuja (asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, määräys 23.2.2001, Kok. 2001, s. I-1461, 73 kohta).

47 Tässä kokonaisarvioinnissa väli-toimista päättävällä tuomarilla on lisäksi laaja harkintavalta, ja hän voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä hän tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten hänen olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä väli-toimia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym.,

määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 23 kohta ja asia C-364/98 P(R), Emesa Sugar v. komissio, määräys 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8815, 44 kohta).

Asianosaisten lausumat

Tutkittavaksi ottaminen

- 48 Komission mukaan väli-toimihakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi.
- 49 Komissio väittää tässä yhteydessä yhtäältä, ettei pääasian kannetta, johon väli-toimihakemus liittyy, voida ottaa tutkittavaksi, koska kantajat vaativat kumottavaksi yleisesti sovellettavaa säädöstä, tässä tapauksessa direktiiviä, joka ei kuitenkaan koske erikseen ketään niistä, eikä pääasian vaatimuksia, joiden mukaan riitautetut rajoitukset on kumottava, voida ottaa tutkittaviksi, koska kyseiset rajoitukset on tarkoitettu kokonaisuudeksi eikä niitä voida irrottaa direktiivistä.
- 50 Komissio väittää toisaalta, ettei vaatimuksia, joiden mukaan väli-toimista päättävän tuomarin pitäisi määrätä komissio toteuttamaan tietyt toimenpiteet, voida ottaa tutkittaviksi, koska ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa antaa määräyksiä EY 230 artiklan nojalla nostettuja kumoamiskanteita käsitellessään eikä toiseksi tällainen määräys voisi olla tehokas, jos sillä pyrittäisiin saamaan aikaan voimassa olevan lainsäädännön muutos, jota komissiolla ei ole toimivaltaa tehdä ilman muita lainsäädäntömenettelyn osapuolia, jotka saattaisivat vastustaa muutosta.

51 Kantajien mukaan taas pääasian kanne ja väli-toimihakemus voidaan ottaa tutkittaviksi.

Fumus boni juris

52 Kantajat väittävät, että riidanalainen direktiivi on laitton ensinnäkin siksi, että se on direktiivin 91/414 vastainen, koska siinä asetetut riitautetut rajoitukset perustuvat flusilatsolin vaarojen arviointiin eivätkä siitä aiheutuvan riskin arviointiin, vaikka direktiivin 91/414 mukaan tehoaineet on arvioitava riskinarvioinnin perusteella.

53 Kantajien mukaan flusilatsolin vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön arvioitiin sovellettavien säännösten mukaisesti. Arviointimenettelyssä otettiin huomioon kaikki saatavilla oleva näyttö aineen myrkytysvaikutuksiin, myös endokriinisten häiriöiden riskiin, mahdollisesti liittyvistä huolenaiheista. Kantajien mukaan ilmoituksen tekijä osoitti arviointimenettelyn aikana, että flusilatsolia voidaan käyttää turvallisesti ja että komission kesäkuussa 2004 laatimassa tarkastelukertomusluonnoksessa oli päädytty tietyin varauksin myönteiseen päätelmään flusilatsolin turvallisuudesta.

54 Kantajien mielestä pelkkä tiettyjen jäsenvaltioiden huoli flusilatsolin vaarallisista ominaisuuksista ei riitä perustelemaan tämän tehoaineen kieltämistä 30.6.2008 jälkeen eikä sitä koskevien lupien perumista 30.6.2007 lähtien muiden käyttötarkoitusten osalta kuin niiden, jotka on hyväksytty riidanalaisessa direktiivissä.

- 55 Toiseksi riidanalainen direktiivi loukkaa kantajien mukaan ennalta varautumisen periaatetta, jonka soveltamisen pitäisi perustua vain riskinarviointiin eikä vaarojen arviointiin.
- 56 Kolmanneksi kantajat katsovat, että riidanalainen direktiivi loukkaa suhteellisuusperiaatetta ensinnäkin siksi, ettei komissio ole koskaan asettanut tällaisia rajoituksia samankaltaisessa tilanteessa, toiseksi siksi, että riidanalainen direktiivi estää jäsenvaltioita tekemästä mitään riskinhallintaa koskevaa päätöstä etenkin sellaisten muiden käyttötarkoitusten osalta, joihin flusilatsoli voitaisiin hyväksyä, ja kolmanneksi siksi, että komissio olisi voinut toteuttaa vähemmän rajoittavia toimenpiteitä.
- 57 Neljänneksi komissio on kantajien mielestä loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska se on sisällyttänyt rajoituksitta direktiivin 91/414 liitteeseen I muita tehoaineita, joiden myrkyllisyys on ilmeisempi kuin flusilatsolin.
- 58 Viidenneksi kantajat katsovat, että komissio on rikkonut hyvän hallinnon velvoitetta, kantajien oikeutta tulla kuulluksi, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta sekä perusteluvollisuutta.
- 59 Kuudenneksi kantajat väittävät, että riidanalaiseen direktiiviin liittyy ilmeinen arviointivirhe, koska riitautetut rajoitukset perustuvat tiettyjen jäsenvaltioiden esiin tuomiin huolenaiheisiin, joita ei ole dokumentoitu.

60 Kantajien viimeisen väitteen mukaan riidanalainen direktiivi perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.

61 Komissio taas pitää riidanalaista direktiiviä laillisena.

62 Komissio muistuttaa ensinnäkin, että yksin sillä on toimivalta tehdä flusilatsolin turvallisuuteen liittyvä päätös direktiivissä 91/414 säädetyn menettelyn päätteeksi. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa tämän menettelyn yhteydessä heräsi sen mukaan epäilyjä flusilatsolin vaikutuksista endokriiniseen järjestelmään. Komissio saattoi siis harkintavaltansa rajoissa sallia flusilatsolin saattamisen markkinoille vain tietyin rajoituksin.

63 Toiseksi komissio halusi riitautetuilla rajoituksilla varmistaa ennalta varautumisen periaatteen soveltamisen sekä riskinarvioinnin että riskinhallinnan näkökulmasta.

64 Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta riidanalaisen direktiivin kaltaisen säädöksen arvioinnissa on sikäli rajallinen, että säädös perustuu teknisten näkökohtien monitahoiseen arviointiin.

65 Kantajan esittämiin väitteisiin komissio vastaa ensinnäkin flusilatsolin käyttötarkoitusten rajoittamisen osalta, että se on asettanut samankaltaisia rajoituksia muissakin tapauksissa, kun sillä on ollut epäilyjä arvioitujen aineiden vaarallisuudesta. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa rajoitus oli perusteltu, koska komissio oli todennut endokriinisten häiriöiden riskin ja päättänyt direktiivin 91/414 5 artiklan 1 kohdan

ja 6 artiklan 1 kohdan nojalla sallia vain ne käyttötarkoitukset, jotka oli tosiasiallisesti testattu tieteellisissä kokeissa.

- 66 Toiseksi flusilatsolin sisällyttämisellä direktiivin 91/414 liitteeseen I vain 18 kuukauden ajaksi on komission mukaan tarkoitus velvoittaa jäsenvaltiot huolehtimaan ensisijaisesti flusilatsolista sen erityiset vaarat huomioon ottaen.
- 67 Kolmanneksi hyvän hallinnon periaatteeseen ei komission mielestä voida vedota irrallaan jonkin toisen oikeuden rikkomisesta.
- 68 Neljänneksi oikeudesta tulla kuulluksi komissio toteaa, että kantajat eivät ole osoittaneet, että niitä olisi estetty esittämästä huomioita arviointimenettelyn aikana.
- 69 Viidenneksi komissio katsoo, etteivät kantajat ole tuoneet esiin, miten oikeusvarmuuden periaatetta olisi loukattu.
- 70 Kuudenneksi komissio väittää luottamuksensuojan periaatteen osalta, etteivät kantajat ole tuoneet esiin seikkoja, joihin niiden perusteltu luottamus olisi perustunut.

- 71 Seitsemänneksi komissio toteaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta, että kaikki tehoaineet on arvioitava muista tehoaineista riippumattomasti, ja kun tehoaine hyväksytään, siitä aiheutuvien riskien lieventämiseksi voidaan ryhtyä toimenpiteisiin.
- 72 Kahdeksanneksi komissio muistuttaa perusteluvollisuuden rikkomisen osalta, että riidanalaisen direktiivin johdanto-osan kuudennessa ja kahdeksannessa perustelukappaleessa esitetään syyt riitautettujen rajoitusten asettamiselle.
- 73 Yhdeksänneksi komissio katsoo, ettei väitettä, jonka mukaan se olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen, ole näytetty toteen.
- 74 Viimeiseksi komissio toteaa, etteivät kantajat ole tuoneet harkintavallan väärinkäytön osalta esiin, mikä olisi ollut komission lainvastainen tavoite.

Kiireellisyys

- 75 Kantajat katsovat, että niiden vaatimista välitoimista on määrättävä kiireellisesti, jotta niille ei aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, joka ei ole yksinomaan taloudellista. Niiden mukaan vahinko ilmenisi ensinnäkin peruuttamattomana markkinaosuuksien menetyksenä Euroopan triatsolipohjaisten sienimyrkkujen markkinoilla, toiseksi niiden Cernayssa (Ranska) sijaitsevan tuotantolaitoksen sulkemisena ja kolmanneksi flusilatsolia käyttäville maanviljelijöille ja koko Euroopan maataloudelle aiheutuvana vahinkona.

76 Kantajat tuovat esiin ensin mainitsemastaan vahingosta, joka liittyy peruuttamattomaan markkinaosuuksien menetykseen Euroopan triatsolipohjaisten sienimyrkkujen markkinoilla, että ensinnäkin väitetty vahinko on välittömästi uhkaava, koska riidanalaisella direktiivillä kielletään tosiasiallisesti flusilatsolin kaupan pitäminen, minkä seurauksena liikeomaisuus, jonka nykyinen nettoarvo on arvioitu 84 miljoonaksi euroksi sen voiton perusteella laskettuna, jonka kantajat olisivat voineet saada flusilatsolin kaupan pitämisestä vuosina 2007–2017, laskee 30.6.2008 jälkeen.

77 Toiseksi vahinko on kantajien mukaan peruuttamaton siksi, ettei niillä ole korvaavia tuotteita flusilatsolin korvaamiseksi triatsolipohjaisten sienimyrkkujen markkinoilla, ja siksi, että kantajien kilpailijat näillä markkinoilla, erityisesti Bayer CropScience, BASF ja Syngenta, ottaisivat helposti haltuunsa niiden markkinaosuudet. Kantajat ilmoittavat omaksi markkinaosuudekseen vain noin [*luottamuksellinen*¹], kun taas Bayer CropSciencen, BASFin ja Syngentan markkinaosuudet ovat niiden mukaan [*luottamuksellinen*]. Kolmanneksi flusilatsolin maine kärsisi sen käytön lähestyvistä kielloista, johon riidanalainen direktiivi johtaa, eivätkä ostajat haluaisi enää tilata sitä. Neljänneksi jäsenvaltioiden viralliset tekniset neuvonantajat poistaisivat flusilatsolin suositelluista ohjelmista, ja se olisi tietyn ajan jälkeen äärimmäisen vaikeaa – ellei mahdotonta – palauttaa näihin ohjelmiin. Viidenneksi kantajien asiakkaat ja kaupakumppanit pitävät kansanterveydellisiä näkökohtia tärkeinä ja menettäisivät luottamuksensa kyseiseen tuotteeseen. Kuudenneksi kantajien maine kyseisellä alalla kärsisi.

78 Kantajat tuovat esiin toiseksi mainitsemastaan vahingosta, joka liittyy Cernayssa sijaitsevan, Euroopan markkinoille suunnatun flusilatsolin tuotantolaitoksen sulkemiseen, että tällaisen laitoksen, jonka tuotannosta [*luottamuksellinen*] on suunnattu

1 – Luottamukselliset tiedot poistettu.

Euroopan markkinoille, sulkemisesta seuraa ensinnäkin 40 työpaikan menetys itse laitoksessa ja toiseksi kymmenien työpaikkojen menetys flusilatsolin jalostusyri-tyksissä. Kolmanneksi siitä seuraa, että jos tehdään tuotantosuuntaa muutettaisiin, sitä ei voitaisi peruuttaa, mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi riidanalaisen direktiivin, ja neljänneksi siitä seuraa vakavaa vahinkoa raaka-aineiden toimittajille. Viidentenä seurauksena on tutkimus- ja kehitystyöhön tehtävien investointien merkittävä väheneminen.

79 Kantajat tuovat esiin kolmanneksi mainitsemastaan vahingosta, joka liittyy flusilatsolia käyttäville maanviljelijöille ja koko Euroopan maataloudelle aiheutuvaan vahinkoon, ettei viiniköynnösten sairauksien hoitoon ole nykyään muuta teknistä ratkaisua kuin flusilatsoli, ettei yhdelläkään muulla rekisteröidyllä tuotteella voida torjua *Phomopsis helianthi* -tautia auringonkukissa ja että flusilatsoli on ainoa tuote, jolla voidaan hoitaa pellavan ja hampun sairauksia. Lisäksi flusilatsolin poistaminen markkinoilta kasvattaisi muiden viljelykasvien kohdalla sienitautien torjuntakustannuksia. Kantajat arvioivat eurooppalaisille maanviljelijöille aiheutuvan vahingon määräksi 90 miljoonaa euroa.

80 Komission mielestä kantajat eivät ole osoittaneet, että niiden vaatimat väli-toimet pitäisi määrätä kiireellisesti.

81 Komissio esittää useita alustavia huomioita, ja se tuo esiin, että ensinnäkin kantajien mainitsemat vahingot ovat taloudellisia, joten niitä ei voida pitää korjaamattomina. Toiseksi kantajat eivät ole komission mielestä näyttäneet väitteitään toteen riippumattomasta lähteestä peräisin olevilla asiakirjoilla. Kolmanneksi kantajien olisi pitänyt esittää todisteita, joiden perusteella voitaisiin määritellä kullekin niistä mahdollisesti aiheutuva vahinko. Neljänneksi kantajille aiheutuvia vahinkoja voidaan arvioida vain flusilatsolin 18 kuukauden pituisen kaupanpitokiellon osalta eikä

täydellisen kiellon osalta, koska flusilatsoliin 30.6.2008 jälkeen sovellettavaa sääntelyä ei tiedetä. Lisäksi riidanalaisessa direktiivissä säädetty määräaika varastojen myynnille oli vasta 30.6.2007, joten sen vaikutuksia voidaan arvioida vain ajalta 30.6.2007–30.6.2008. Viidenneksi kantajien väittämä vahinko ei ole välittömästi uhkaava. Kuudenneksi kantajat eivät ole onnistuneet osoittamaan, ettei flusilatsolin kaupan pitämistä voitaisi sallia uudelleen 30.6.2008 jälkeen.

82 Kantajien väittämien vahinkojen osalta komissio tuo esiin kantajien liikeomaisuuden menetyksestä, että liikeomaisuuden nykyisen nettoarvon laskentaperuste, joka liittyy tuloon, jonka kantajat olisivat voineet saada flusilatsolin kaupan pitämisestä vuosina 2007–2017, on väärä. Ensinnäkin se perustuu virheelliseen oletukseen, jonka mukaan flusilatsolia ei sisällytettäisi uudelleen liitteeseen I riidanalaisessa direktiivissä säädetyn 18 kuukauden jälkeen, vaikka flusilatsoliin kyseisen määräajan jälkeen sovellettavaa sääntelyä on mahdotonta ennakoita. Toiseksi laskennassa otetaan huomioon haitta, joka aiheutuu pääasiallisesti vasta kauan pääasian käsittelyn päättymisen jälkeen. Kolmanneksi kantajat vähentävät menoina jokaisena vuonna ajalla 2007–2017 merkittäviä määriä, jotka vaihtelevat [*luottamuksellinen*] ja [*luottamuksellinen*] välillä. Komissio katsoo, että jos flusilatsolia ei pidetä kaupan, flusilatsolin kaupan pitämisestä, hallinnoinnista tai jakelusta ei voi aiheutua menoja.

83 Kantajien väittämästä markkinaosuuksien menetyksestä triatsolipohjaisten sienimyrkköjen markkinoilla komissio tuo esiin, että ensinnäkin tällaisen menetyksen edellytyksenä on se, ettei flusilatsolia sisällytetä uudelleen liitteeseen I riidanalaisessa direktiivissä säädetyn 18 kuukauden jälkeen, mitä ei ole näytetty toteen.

84 Toiseksi, vaikka oletettaisiin, että flusilatsolin kaupan pitäminen kiellettäisiin täydellisesti 30.6.2008 jälkeen, kantajien olisi pitänyt osoittaa, että ne joutuisivat sen johdosta tilanteeseen, jossa niiden koko olemassaolo olisi uhattuna tai jossa niiden markkinaosuudet voisivat muuttua korjaamattomasti. Niiden olisi erityisesti pitänyt näyttää toteen, että rakenteelliset tai oikeudelliset esteet estäisivät niitä palaamasta markkinoille, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi riidanalaisen direktiivin.

85 Kolmanneksi komissio katsoo, etteivät kantajat ole tukeneet tosiseikoilla väitteitä, joiden mukaan hankkijat siirtyisivät muihin vaihtoehtoihin eivätkä palaisi kantajien asiakkaisiksi ja joiden mukaan viralliset tekniset neuvonantajat eivät sisällyttäisi flusilatsolia suosittelemiinsa ohjelmiin eikä tätä päätöstä voisi perua.

86 Neljänneksi komissio väittää mahdollisuudesta korvata flusilatsoli, että flusilatsoli voidaan korvata tebukonatsolin ja prokinatsidin kaltaisilla sienimyrkyillä, joita niitäkin kantajat pitävät kaupan, ja että vaikka kantajilla ei olisi omia korvaavia tuotteita, ne voisivat jaella muiden valmistajien tuotteita kauppasopimusten nojalla.

87 Viidenneksi kantajien väitteestä, jonka mukaan ne eivät voisi palata markkinoille, vaikka riidanalainen direktiivi kumottaisiin, koska kuluttajat olisivat huolestuneita tuotteen kansanterveydellisistä vaikutuksista, komissio toteaa, että jos riidanalainen direktiivi kumottaisiin, kantajat voisivat järjestää tiedotuskampanjan asiakkaiden takaisin houkuttelemiseksi, eivätkä kantajat ole osoittaneet, minkä takia asiakkaita ei voitaisi tällaisessa tilanteessa suostutella ostamaan jälleen flusilatsolia.

- 88 Kuudenneksi kantajat eivät komission mielestä ole esittäneet mitään näyttöä siitä, että niiden kilpailijat valtaisivat niiden markkinaosuudet ja että tämä markkinaosuuksien menetys olisi peruuttamaton.
- 89 Cernayn tuotantolaitoksen sulkemisesta komissio toteaa, etteivät kantajat ole osoittaneet, ettei yhteisön ulkopuolinen myynti riittäisi estämään laitoksen sulkemista, ja että kantajat vetoavat vahinkoon, joka aiheutuisi tosiasiallisesti kolmansille osapuolille eikä suoraan kantajille.
- 90 Euroopan maataloudelle aiheutuvasta vahingosta komissio katsoo, ettei sitä ole osoitettu oikeudellisesti riittävällä tavalla eikä se ole kantajille suoraan aiheutuva vahinko.
- 91 Lopuksi komissio toteaa siitä, että väitetty vahinko uhkasi kantajien olemassaoloa, että ensinnäkin kantajien konsernin emoyhtiö on merkittävä yritys, jonka tulot vuonna 2006 olivat 27,4 miljardia Yhdysvaltain dollaria, että toiseksi väitetty 84 miljoonan euron menetys vastaa noin 0,22:ta prosenttia yksin emoyhtiön pörssiarvosta ja että kolmanneksi väitetty menetys vastaa vain 0,108:aa prosenttia eli noin tuhannesosaa kyseisen konsernin tuloista.
- 92 Kantajat vastaavat komission väitteisiin 15.3.2007 esittämässään loppuhuomioissa.

93 Ensinnäkin kantajat vakuuttavat, että riidanalaisella direktiivillä tosiasiallisesti kielletään flusilatsolin kaupan pitäminen 30.6.2008 lähtien. Pidennyksen mahdollisuus on puhtaasti hypoteettinen, joten sen perusteella ei voida kiistää kiireellisyyttä, kun otetaan huomioon, että väli-toimihakemusta on arvioitava sen jättämishetkellä vallinneen tilanteen perusteella.

94 Flusilatsolin kaupan pitäminen on todellakin kiellettyä 30.6.2008 jälkeen, eli kun riidanalaisessa direktiivissä säädetty 18 kuukauden määräaika on kulunut umpeen.

95 Tässä yhteydessä kantajat väittävät ensinnäkin, että vaikka komission mukaan menettely, jolla flusilatsolin sisällyttämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I jatketaan, voidaan toteuttaa hyvin nopeasti, komissio ei esitä mitään näyttöä siitä, että flusilatsolin lopullinen arviointi voitaisiin tehdä muutamassa kuukaudessa, vaikka tällaisen arvioinnin tekemiseen eivät tähän mennessä ole useat vuodet riittäneet ja vaikka jatkamista on tavallisesti haettava vähintään kaksi vuotta ennen tuotetta koskevan luvan voimassaolon päättymistä. Toiseksi komissio ei ole selittänyt, miten tilanne voisi muuttua niiden 18 kuukauden aikana, joina flusilatsolia saa vielä pitää kaupan sallittuihin käyttötarkoituksiin. Kolmanneksi komission väite, jonka mukaan väli-toimihakemus on ennaikainen, koska komissio voisi periaatteessa päättää muuttaa alkuperäistä päätöstään, tarkoittaa kantajien mukaan sitä, että tällaisia hakemuksia pitäisi todellisuudessa aina pitää ennaikaisina, eikä väitettä siis voida hyväksyä tekemättä tyhjäksi väli-toimimenettelyn tarkoitusta. Neljänneksi päätös, joka tehtäisiin 18 kuukauden sisällyttämisaajan jälkeen, tulisi liian myöhään, jotta riitautettujen rajoitusten kielteiset vaikutukset voitaisiin estää.

96 Markkinaosuusien menetyksen osalta kantajat perustelevat joillakin alustavilla huomioilla, että yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan välitoimien määräämisen edellytyksenä oleva kiireellisyys ei tarkoita, että kantajan on osoitettava olemassaolonsa olevan uhattuna. Kantajien mukaan tämän edellytyksen täyttymiseksi riittää sen osoittaminen, että ne saattavat peruuttamattomasti menettää markkinaosuutensa.

97 Väitetyn vahingon korjaamattomuuden osalta kantajat tuovat esiin ensinnäkin, ettei komission mainitsemia kahta tuotetta voida pitää korvaavina tuotteina, kun otetaan huomioon, että kantajat pitävät tebukonatsolia kaupan sellaisen lisenssin nojalla, joka sallii sen pitämisen kaupan vain Yhdysvalloissa, ja että prokinatsidia koskeva lisenssi sallii sen käytön vain muihin viljelykasveihin tai muita tauteja vastaan kuin niitä, joihin flusilatsolia käytetään. Toiseksi, ennen kuin kantajat voivat tuoda markkinoille uuden aineen, niiden on tehtävä sen kehittämiseen tarvittavat selvitykset, tutkimukset ja hallinnolliset menettelyt, jotka vievät ainakin kymmenen vuotta. Kolmanneksi komission ehdottamat vaihtoehtoiset ratkaisut, kuten rinnakkaisuus, muiden tuottajien kanssa tehtävät jakelusopimukset ja geneeristen tuotteiden pitäminen kaupan, ovat käytännössä mahdottomia, koska kilpailevalle tuottajalle ei olisi taloudellisesti kannattavaa sallia kantajien jäädä markkinoille, koska rinnakkaisuutta voitaisiin harjoittaa vain pienillä määrillä, jotka eivät riittäisi kattamaan kantajien kustannuksia, ja koska kantajat eivät toimi geneeristen tuotteiden markkinoilla ja geneerisenkin tuotteen kehittäminen vaatisi joka tapauksessa vuosia. Neljänneksi flusilatsolin kaupan pitämistä koskevan luvan peruuttaminen muuttaisi pysyvästi markkinoiden rakennetta, kun otetaan huomioon, että – kuten useat jakelijat ovat todistaneet – tuotteen maine kärsii luvan peruuttamisesta korjaamattomasti ja että kuluttajat eivät vaihda takaisin sellaiseen tuotteeseen, jonka ne ovat kertaalleen hylänneet.

- 98 Lopuksi flusilatsolin kaupan pitämistä koskevan luvan peruuttaminen johtaisi siihen, että kantajien olisi suljettava Cernayn tuotantolaitos, jonka tuotannosta [*luottamuksellinen*] on suunnattu Euroopan markkinoille. Tuotanto keskeytyisi yhdeksäksi kuukaudeksi, mistä aiheutuisi [*luottamuksellinen*] suuruinen kustannus, sillä yhden kuukauden keskeytyksestä aiheutuu [*luottamuksellinen*] suuruinen kustannus. Lisäksi myytyjen flusilatsolipohjaisten tuotteiden kilohinta nousisi arviolta [*luottamuksellinen*], kun raaka-aineiden kilohinta nousee toimitettujen määrien vähentämisen myötä. Flusilatsolin tuotannon kiinteät kustannukset, jotka olivat vuonna 2006 yhteensä [*luottamuksellinen*], pitäisi jakaa jäljelle jäävällä flusilatsolimäärällä, joten lopputuotteen valmistuskustannukset kasvaisivat [*luottamuksellinen*] litraa kohti.
- 99 Komissio on suullisessa käsittelyssä todennut riidanalaisen direktiivin vaikutuksista, että kantajat eivät ole osoittaneet, että direktiivillä tosiasiallisesti kielletäisiin flusilatsolin kaupan pitäminen 30.6.2008 lähtien, ja että jos flusilatsolin kaupan pitäminen päätettäisiin kieltää, kansallisten lupien peruuttaminen olisi seurausta tuosta päätöksestä eikä riidanalaisesta direktiivistä, joten kantajien väittämä vahinko on vain hypoteettinen.
- 100 Kantajien väittämän vahingon korjaamattomuuden osalta komissio pitää kantajien päättelyä ristiriitaisena, koska siinä viitataan sekä flusilatsolin ominaisuuksien ainutlaatuisuuteen sen osoittamiseksi, että sitä ei voida korvata muilla tuotteilla, että useisiin korvaaviin tuotteisiin sen todistamiseksi, että kuluttajat eivät palaisi käyttämään flusilatsolia, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi riidanalaisen direktiivin.
- 101 Väitetyn vahingon vakavuuden osalta komissio katsoo, etteivät kantajat voi vedota pelkkään markkinaosuuksien menetykseen vaan niiden on myös osoitettava, että

tällainen menetys aiheuttaisi niille vakavaa vahinkoa, kun otetaan huomioon sen konsernin koko, johon kantajat omistus pohjansa perusteella kuuluvat.

Intressivertailu

- 102 Kantajat väittävät, että intressivertailu on niille myönteinen, koska pyydetyillä välitoimilla on tarkoitus vain säilyttää nykytilanne ja koska flusilatsoli on olennaisen tärkeä yhteisön maanviljelijöille ja ne tarvitsevat sitä voidakseen kilpailla kansainvälisesti.
- 103 Kantajat ovat suullisessa käsittelyssä lisäksi pyytäneet, että työntekijöille, flusilatsolin tuotannosta riippuvaisille yrityksille, kyseistä tehoainetta käyttäville maanviljelijöille ja koko Euroopan maataloudelle mahdollisesti aiheutuvia vahinkoja, jotka kantajat mainitsevat välitoimihakemuksessaan, arvioitaisiin intressivertailussa.
- 104 Komission mukaan intressivertailu puoltaa välitoimihakemuksen hylkäämistä, koska riitautetut rajoitukset on tarkoitettu kokonaisuudeksi eikä niitä voida erottaa riidanalaisesta direktiivistä vaarantamatta säädöksen päämäärää, joka on kansanterveyden suojeleminen, ja koska riitautettujen rajoitusten täytäntöönpanon lykkääminen heikentäisi terveyden ja ympäristön suojelua.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

Tutkittavaksi ottaminen

- 105 On syytä muistuttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että hakemus toimielimen antaman säädöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi EY 242 artiklan mukaisesti otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 106 Vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, ei lähtökohtaisesti saa tutkia välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa asiakysymykseen, on kuitenkin niin, että toimen täytäntöönpanon lykkäystä koskeva hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos hakija näyttää toteen, että on tiettyjä seikkoja, joiden perusteella voidaan ensi arviolta päätellä, että se pääasian kanne, johon välitoimihakemus liittyy, voidaan ottaa tutkittavaksi, jottei hakija voisi välitoimihakemuksella saada sellaisen toimen täytäntöönpanoa lykättyksi, jota yhteisöjen tuomioistuin ei sittemmin kumoa, koska pääasiaa koskevaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi (asia C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 89 kohta ja asia T-37/04 R, Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräys 7.7.2004, Kok. 2004, s. II-2153, 108 kohta).
- 107 Välitoimimenettelyn kiireellisyyden vuoksi sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan väistämättä tutkia vain pintapuolisesti (asia C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. v. neuvosto, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8797, 35 kohta ja edellä 106 kohdassa mainittu asia Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräyksen 109 kohta).

- 108 Sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan väli-toimihakemuksen yhteydessä nimittäin arvioida vain alustavasti siinä tarkoituksessa, että selvitetään, onko kantaja esittänyt riittävästi sellaisia seikkoja, joiden vuoksi on ensi arviolta perusteltua katsoa, ettei pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista ole pidettävä mahdottomana. Väli-toimista päättävä tuomari saa vain siinä tapauksessa, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista voidaan pitää täysin mahdottomana, todeta, että hakemusta ei oteta tutkittavaksi. Muutoin se, että tutkittavaksi ottaminen ratkaistaisiin väli-toimimenettelyssä silloin, kun tutkittavaksi ottaminen ei ole ensi arviolta täysin mahdotonta, johtaisi siihen, että ratkaisuun, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien antaa pääasiassa, otettaisiin ennalta kantaa (asia T-342/00 R, Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräys 17.1.2001, Kok. 2001, s. II-67, 17 kohta; yhdistetyt asiat T-195/01 R ja T-207/01 R, Government of Gibraltar v. komissio, määräys 19.12.2001, Kok. 2001, s. II-3915, 47 kohta ja edellä 106 kohdassa mainittu asia Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräyksen 110 kohta).
- 109 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajien väli-toimihakemus liittyy kumoamiskanteeseen, jota ei komission mukaan voida ottaa tutkittavaksi.
- 110 Näin ollen on tarkistettava, voidaanko kantajien esittämien seikkojen perusteella ensi arviolta katsoa, ettei pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista ole pidettävä selvästi mahdottomana.
- 111 Komissio kiistää sen, että riidanalainen direktiivi koskisi kutakin kantajaa erikseen.
- 112 Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin, että kantajat ovat suullisessa käsittelyssä esittäneet asiakirjan, jonka mukaan Du Pont de Nemours (France) SA, joka mainittiin asetuksessa N:o 933/94 ilmoituksen tekijänä, on vaihtanut toiminimeä ja on nykyään nimeltään Du Pont de Nemours (France) SAS. Ensimmäiseksi mainittu kantaja on siis ilmoituksen tekijä. Lisäksi se osallistui arviointimenettelyyn, jossa sille annettiin menettelyllisiä takeita. Näin ollen ei voida ensi arviolta pitää mahdottomana, että

riidanalainen direktiivi koskee erikseen ensimmäiseksi mainittua kantajaa ja että sen nostama kanne voidaan ottaa tutkittavaksi (ks. vastaavasti asia T-13/99, Pfizer Animal Health v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok. 2002, s. II-3305, 99–105 kohta ja asia T-70/99, Alpharma v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok. 2002, s. II-3495, 91–96 kohta).

113 Lisäksi on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan useiden kantajien yhteisen kanteen yhteydessä muiden kantajien asiavaltuuksia ei ole tarpeen tutkia, jos kanne voidaan ottaa tutkittavaksi yhden kantajan osalta (ks. vastaavasti asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 31 kohta; yhdistetyt asiat T-127/99, T-129/99 ja T-148/99, Diputación Foral de Álava ym. v. komissio, tuomio 6.3.2002, Kok. 2002, s. II-1275, 52 kohta ja asia T-374/00, Verband der freien Rohrwerke ym. v. komissio, tuomio 8.7.2003, Kok. 2003, s. II-2275, 57 kohta).

114 Pääasiassa esitetyn vaatimuksen, eli riidanalaisen direktiivin osittaisen kumoamisen, tutkittavaksi ottamisen tarkastelun yhteydessä on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimen osittainen kumoaminen on mahdollista vain silloin, kun ne osat, joiden kumoamista on vaadittu, ovat sellaisia, että ne voidaan erottaa toimen muista osista. Yhteisöjen tuomioistuin on toistuvasti todennut, että tämä erotettavuutta koskeva edellytys ei täyty, jos toimen osittaisella kumoamisella muutetaan sen pääsisältöä (asia C-36/04, Espanja v. neuvosto, tuomio 30.3.2006, Kok. 2006, s. I-2981, 12 ja 13 kohta; ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. v. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok. 1998, s. I-1375, 257 kohta).

115 On kuitenkin todettava, että komissio väittää vain, ettei riitautettuja rajoituksia voi erottaa riidanalaisesta direktiivistä, mutta se ei esitä mitään seikkoja, joiden

perusteella voitaisiin ensi arviolta katsoa, että pyydetyllä osittaisella kumoamisella muutettaisiin direktiivin pääsisältöä.

- 116 Kantajien mukaan ne eivät pyri kanteellaan kumoamaan riidanalaista direktiiviä, joka on annettu flusilatsolin sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I, vaan ne haluavat sisällyttää kyseisen aineen liitteeseen I ilman riitautettuja rajoituksia, joita ne pitävät tieteellisesti perusteettomina ja lainvastaisina.
- 117 Sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan välimiihakemuksen yhteydessä arvioida vain alustavasti siinä tarkoituksessa, että selvitetään, onko kantaja esittänyt riittävästi sellaisia seikkoja, joiden vuoksi on ensi arviolta perusteltua katsoa, ettei pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista ole pidettävä mahdottomana. Välimiästä päättävä tuomari saa vain siinä tapauksessa, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista voidaan pitää täysin mahdottomana, todeta, että tätä hakemusta ei oteta tutkittavaksi.
- 118 Välimiästä päättävä tuomari ei kuitenkaan voi päätellä komission väitteiden perusteella, voidaanko riitautetut säännökset erottaa riidanalaisen direktiivin muista säännöksistä, joten pääasian vaatimusten tutkittavaksi ottamista ei voida ensi arviolta pitää mahdottomana.
- 119 Lisäksi on syytä muistuttaa yhteisöjen tuomioistuimen myös todenneen, että kysymys siitä, muuttaisiko osittainen kumoaminen riidanalaisen toimen pääsisältöä, muodostaa objektiivisen edellytyksen eikä subjektiivista, riidanalaisen toimen hyväksyneen toimielimen poliittiseen tahtoon liittyvää edellytystä (ks. vastaavasti asia C-239/01, Saksa v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. I-10333, 37 kohta).

- 120 Sitä, mikä oli komission poliittinen tavoite, kun se antoi direktiivin flusilatsolin sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I ja asetti tälle sisällyttämiselle tiettyjä rajoituksia, ei siis oteta huomioon, kun arvioidaan, muuttaisiko riidanalaisen direktiivin osittainen kumoaminen riidanalaisen säädöksen pääsisältöä.
- 121 Joka tapauksessa on syytä todeta, että flusilatsoli oli sallittu aine 30.6.2007 asti. Riidanalaisella direktiivillä sallitaan tämän aineen käyttö tietyllä aikavälillä ja tietyin rajoituksin. Jos kantajat olisivat voineet pyytää vain koko säädöksen kumoamista, kuten komissio antaa ymmärtää, eivätkä ainoastaan riitautettujen rajoitusten kumoamista, tämä kanne johtaisi flusilatsolin kieltämiseen, koska kantajat eivät enää hyötyisi sen sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I. Kanteella ei näin ollen olisi tehokasta oikeusvaikutusta kantajille.
- 122 Jos komission lausumat hyväksyttäisiin, kantajat eivät voisi pyytää sen enempää koko säädöksen kuin sen osienkaan kumoamista, eivätkä ne siis voisi suojautua vakavalta ja korjaamattomalta vahingolta, jonka riidanalainen direktiivi voisi aiheuttaa. Komission lausumat eivät näin ollen voi tässä vaiheessa menestyä.
- 123 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei ensi arviolta ole olemassa mitään seikkoja, joiden perusteella nyt esillä olevassa asiassa pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista olisi pidettävä mahdottomana.
- 124 Välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamisesta, jonka komissio kiistää sillä perusteella, että hakemuksen tavoitteena on saada välitoimista päättävä tuomari määräämään komissio toteuttamaan tietyt toimenpiteet, on todettava, että tosiasiaa kantajat hakevat välitoimihakemuksellaan riidanalaisen direktiivin tiettyjen säännösten täytäntöönpanon keskeyttämistä.

125 Kantajat eivät missään tapauksessa perustele väli-toimihakemustaan pelkästään EY 242 artiklalla, vaan ne viittaavat myös EY 243 artiklaan.

126 Tuomioistuin voi EY 243 artiklan nojalla päättää tarvittavista väli-toimista. Se voi erityisesti määrätä väli-toimena komission toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet (ks. vastaavasti asia 118/83 R, Muratori v. komissio, määräys 5.8.1983, Kok. 1983, s. 2583, 53 kohta).

127 Asianosaisten esiin tuomien seikkojen perusteella on siis todettava, että väli-toimihakemus voidaan ottaa tutkittavaksi.

Fumus boni juris

128 Ainakin osa kantajien kanneperusteista vaikuttaa ensi arviolta aiheellisilta ja ainakin jossakin määrin perustelluilta. Tämä koskee erityisesti ensimmäistä ja toista kanneperustetta.

129 Näiden kahden kantajien kanneperusteen taustalla ovat yhteiset lausumat, jotka perustuvat pääasiallisesti riskin ja vaaran käsitteiden väliseen eroon.

130 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo tarkentanut myös EY 37 artiklassa tarkoitetun yhteisen maatalouspolitiikan piiriin kuuluvalla samankaltaisella alalla, että ”riskin” käsite vastaa tuotteen tai menetelmän käytöstä oikeusjärjestyksessä

suojatulle oikeushyvälle aiheutuvien haittavaikutusten todennäköisyyttä. ”Vaaran” käsitettä käytetään yleisesti laajemmassa merkityksessä kuvaamaan kaikkia tuotteita tai menetelmiä, joilla voi olla haittavaikutuksia ihmisten terveydelle (edellä 112 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, tuomion 147 kohta).

- 131 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim on lisäksi tarkentanut, että riskinarvioinnin tarkoituksena on arvioida tietyistä tuotteista tai menetelmästä ihmisten terveydelle aiheutuvien haittavaikutusten todennäköisyyttä ja näiden mahdollisten vaikutusten vakavuutta (ks. vastaavasti edellä 112 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, tuomion 148 kohta).
- 132 Kantajat väittävät ensimmäisessä kanneperusteessaan, että direktiivillä 91/414 käyttöön otettu arviointimenettely, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 5 artiklassa, perustuu riskinarviointiin. Kantajien mukaan millään kyseisen säädöksen soveltamisalaan kuuluvalla kasvinsuojeluaineella ei ole vaarallisia ominaisuuksia ja sillä on tarkoitus hallita näiden aineiden kaupan pitämiseen liittyvää riskiä.
- 133 Kantajat tuovat esiin, että direktiivin 91/414 5 artiklan mukaan tehoaine voidaan sisällyttää saman direktiivin liitteeseen I vain, jos senhetkisen tieteellisen ja teknisen tietämyksen nojalla voidaan olettaa, että vähintään yksi kyseistä tehoainetta sisältävä kasvinsuojeluaine on turvallinen. Toisin sanoen vaarallinenkin aine voitaisiin sisällyttää direktiivin 91/414 liitteeseen I, jos siihen liittyvä riski on oikeudellisesti hyväksyttävissä silloin, kun sen käyttöohjeita noudatetaan.
- 134 Komissio ei näytä kiistävän sitä, että direktiivissä 91/414 vaaditaan arvioimaan niihin aineisiin liittyvät riskit, joiden kaupan pitämiseen vaaditaan lupa. Se väittää, että riidanalainen direktiivi, joka perustuu direktiiviin 91/414, perustuu niiden riskien arvioinnille, jotka ovat tulleet esiin flusilatsolin analysoinnin yhteydessä tehdyissä tieteellisissä kokeissa.

- 135 Lisäksi kantajat väittävät toisessa kanneperusteessaan, että myös ennalta varautumisen periaate, johon komissio itse vetoaa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, perustuu sekin riskinarviointiin eikä vaarojen arviointiin.
- 136 Kantajat vetoavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan ennalta varautumisen periaatetta voidaan soveltaa ainoastaan tilanteissa, joissa on kyse muun muassa ihmisten terveydelle aiheutuvasta riskistä, joka ei perustu pelkkiin tieteellisesti tarkistamattomiin olettamuksiin mutta jota ei ole vielä kyetty täysin osoittamaan (edellä 112 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, tuomion 146 kohta).
- 137 Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieleen – kuten komissio perustellusti tekee – että yhteisöjen tuomioistuin on jo tarkentanut, että silloin, kun yhteisön viranomainen suorittaa tehtävänsä yhteydessä monitahoisia kysymyksiä koskevia arviointeja, sillä on tämän takia laaja harkintavalta, jonka käyttöä valvotaan rajoitetussa tuomioistuinvalvonnassa, jossa yhteisöjen tuomioistuin ei saa korvata kyseisen viranomaisen tosiseikkojen osalta tekemää arviointia omalla arvioinnillaan. Siten yhteisöjen tuomioistuimen on tällaisessa tapauksessa rajoitettava tutkimaan tosiseikkojen merkityksellisyyttä ja kyseisen viranomaisen niistä tekemää oikeudellista arviointia ja erityisesti arvioimaan sitä, että toiminnassa ei ole tehty ilmeistä virhettä, että toimivaltaa ei ole käytetty väärin tai että kyseinen viranomainen ei ole selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajoja (asia C-471/00 P(R), komissio v. Cambridge Healthcare Supplies, määräys 11.4.2001, Kok. 2001, s. I-2865, 96 kohta).
- 138 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattaisi näiden kahden kanneperusteiden käsittelyn yhteydessä joutua ottamaan kantaa siihen, ylittikö komissio harkintavaltansa, kun se antoi riidanalaisen direktiivin.
- 139 Kantajat muistuttavat, että komissio oli ensin todennut ilmoituksen tekijän komission pyynnöstä toimittamien tieteellisten tutkimusten pohjalta, että flusilatsoli on turvallinen ja että se voidaan sisällyttää direktiivin 91/414 liitteeseen I kymmeneksi

vuodeksi, vaikka siihen pitäisikin liittää joitakin rajoituksia. Komission alkuperäistä ehdotusta muutettiin vasta sen jälkeen, kun komitea oli tarkastellut sitä, ja sitä muutettiin monta kertaa, ennen kuin komissio hyväksyi lopullisen version. Komissio perusteli muutoksia flusilatsoliin mahdollisesti liittyvällä endokriinisten häiriöiden riskillä.

140 Mutta kuten kantajat toteavat, tällaisella perustelulla näytetään ensi arviolta kyseenalaistettavan aiemmin tehty riskinarviointi.

141 Lisäksi tällainen komission tarkastelukertomuksen ja erilaisten lisätutkimusten tulosten kyseenalaistaminen vaikuttaa ensi arviolta perustuvan vain tiettyjen jäsenvaltioiden komiteassa esiin tuomiin huolenaiheisiin, joihin viitataan riidanalaisen direktiivin johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleessa, eikä komissio ole esittänyt selkeästi, miksi se pitää näitä huolenaiheita tärkeämpinä kuin näyttöä, jonka se keräsi monen vuoden arvioinnin aikana.

142 Edellä esitetystä seuraa, että olettaessa, että komissio on todellakin tehnyt virheen käyttäessään riidanalaisen direktiivin perustana vaarojen arviointia ja että se on näin ollen rikkonut yhtäältä direktiiviä 91/414 ja toisaalta ennalta varautumisen periaatetta, tämä virhe on saattanut vaikuttaa riidanalaisen direktiivin laillisuuteen.

143 Näin ollen kantajan kaksi kanneperustetta, joista ensimmäisen mukaan direktiiviä 91/414 on rikottu, koska riidanalainen direktiivi ei perustu riskinarviointiin, ja joista toisen mukaan ennalta varautumisen periaatetta on rikottu, ovat niin monitahoisia,

ettei välitoimista päättävä tuomari voi tarkastella niitä syvällisesti, eikä niitä voida pitää ensi arviolta täysin perusteettomina. Koska *fumus boni juris* -edellytys täyttyy, on perusteltua, että välitoimista päättävä tuomari tarkastelee muita välitoimien määräämisen edellytyksiä.

Kiireellisyys

- ¹⁴⁴ Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle (ks. edellä 106 kohdassa mainittu asia *Pfizer Animal Health v. neuvosto*, määräyksen 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kun vahinko riippuu useasta tekijästä, riittää, että se on ennustettavissa riittävän todennäköisesti (asia *T-369/03 R, Arizona Chemical ym. v. komissio*, määräys 16.1.2004, Kok. 2004, s. II-205, 71 kohta; ks. vastaavasti asia *C-280/93 R, Saksa v. neuvosto*, määräys 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3667, 32–34 kohta ja asia *C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio*, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta).
- ¹⁴⁵ Kantajan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa voi aiheutua (edellä 144 kohdassa mainittu asia *Arizona Chemical ym. v. komissio*, määräyksen 72 kohta; ks. vastaavasti edellä 144 kohdassa mainittu asia *HFB ym. v. komissio*, määräyksen 67 kohta).
- ¹⁴⁶ Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat vetoavat kolmeen vahinkoon, joista ensimmäinen liittyy markkinaosuuksien menetykseen, toinen Cernayn tuotantolaitoksen sulkemiseen ja joista kolmas aiheutuu flusilatsolia käyttäville maanviljelijöille ja koko Euroopan maataloudelle.

147 Ensin on todettava, että välitoimista päättävä tuomari voi kiireellisyyden tarkastelun yhteydessä ottaa huomioon vakavan ja korjaamattoman vahingon, joka haetulla välitoimella on tarkoitus välttää, vain siltä osin kuin se saattaa haitata välitoimen hakijaa. Tästä seuraa, että välitoimista päättävä tuomari voi vain intressivertailun yhteydessä ottaa tarvittaessa huomioon ne vahingot, joita riidanalaisen säädöksen täytäntöönpanosta saattaa aiheutua muulle kuin välitoimen hakijalle (asia T-69/06 R, *Aughinish Alumina v. komissio*, määräys 2.8.2006, 80 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; ks. vastaavasti asia T-13/99 R, *Pfizer Animal Health v. neuvosto*, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 136 ja asia T-417/05 R, *Endesa v. komissio*, määräys 1.2.2006, 64 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

148 Näin ollen väitteet, joilla kantajat ovat perustelleet flusilatsolia käyttäville maanviljelijöille ja yleensä Euroopan maataloudelle aiheutuvan kolmannen vahingon, otetaan huomioon vain intressivertailussa.

149 Tarkasteltaviksi jäävät siis vain vahingot, jotka liittyvät Cernayn tuotantolaitoksen sulkemiseen ja kantajien markkinaosuuksien menetyksiin merkityksellisillä markkinoilla.

150 Tässä yhteydessä on aluksi hylättävä komission lausumat, joilla pyritään väittämään, että kantajat tulkitsevat riidanalaisen direktiivin säännöksiä virheellisesti, kun ne väittävät, että flusilatsoli olisi 30.6.2008 jälkeen kielletty, että väitetty vahinko ei ole välitömästi uhkaava, koska vielä ei tiedetä, onko flusilatsoli 30.6.2008 jälkeen kielletty, sillä komissio voi ehdottaa muutosta voimassa olevaan lainsäädäntöön, että mahdollinen vahinko ilmenee vasta pääasian ratkaisemisen jälkeen, ja lopuksi, että vahingon

laajuuden arvioinnissa on otettava huomioon yksinomaan 30.6.2007–30.6.2008 välisenä aikana toteutuvat seuraukset.

- 151 Kuten kantajat perustellusti väittävät, lainsäädännön nykytilassa flusilatsolin käyttö kielletään osittain 30.6.2007 lähtien ja kokonaan 30.6.2008 lähtien. Välitoimista päätävän tuomarin tehtävänä on ottaa kantaa tähän kieltoon eikä lainsäädännön hypoteettiseen muutokseen, jota komissio voisi ehdottaa. Väitetty vahinko on välittömästi uhkaava sikäli, että kantajat eivät voi 30.6.2007 jälkeen myydä varastojaan muita kuin niitä viljelykasveja varten, jotka luetellaan riidanalaisessa direktiivissä, ja näin ollen vahinko toteutuu 1.7.2007 lähtien, eli kauan ennen kuin pääasiassa annetaan tuomio.
- 152 Lisäksi on syytä korostaa, ettei ensi arviolta voida hylätä kantajien väitteitä, joiden mukaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ei käytännössä voida muuttaa ennen 30.6.2008, koska uusimishakemus on jätettävä kaksi vuotta ennen kuin flusilatsolin sisällyttäminen direktiivin 91/414 liitteeseen I päättyy, mikä ei ole mahdollista riidanalaisessa direktiivissä asetetuissa määräaajoissa.
- 153 Komission tässä yhteydessä direktiivin 91/414 5 artiklan 5 kohdan soveltamisalasta antamat selitykset, joilla komissio pyrkii erottamaan toisistaan kyseisen säännöksen ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä tarkoitetut oikeudelliset tilanteet siten, että kahden vuoden määräaika ei sovellettaisi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, vaikutavat vähintäänkin hämäriltä eivätkä ole lainkaan vakuuttavia.

- 154 Komissio väittää nimittäin pääasiallisesti, että kuten riidanalaisen direktiivin johdanto-osan 11 perustelukappaleessa vahvistetaan, mikään ei estä kantajia tai jotakin muuta asianosaista esittämästä uusimista koskevaa hakemusta. Toisaalta komissio väittää, että direktiivin 91/414 5 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä annetaan yleinen sisällyttämisen uusimisvaltuutus ja että virkkeen lopussa annetaan kansallisille viranomaisille mahdollisuus tarkistaa sisällyttämistä erityisesti turvallisuusongelmien ilmetessä, kun taas toisessa virkkeessä täydennetään tätä säännöstä ja käsitellään uuden käsittelyn kohteena olevia aineita, joiden sisällyttäminen liitteeseen I voi päättyä, ennen kuin uusi käsittely päättyy. Komission mukaan tehoaineen uusi käsittely tapahtuu viranomaisten eikä toimijan aloitteesta, joten uutta käsittelyä ja näin ollen direktiivin 91/414 5 artiklan 5 kohdan toista virkettä ei sovelleta sisällyttämisen uusimishakemuksen yhteydessä.
- 155 Ensi arviolta vaikuttaa kuitenkin siltä, että hakemusta, johon direktiivin 91/414 5 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä viitataan, ei voida erottaa hakemuksesta, joka mainitaan saman säännöksen toisessa virkkeessä. Uuden käsittelyn oletus liittyy olennaisesti uusimishakemukseen, jota koskeva menettely esitetään direktiivin 6 artiklassa. Vaikuttaisi siltä, että direktiivin 91/414 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan kyseistä menettelyä sovelletaan direktiivin 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin uusimishakemuksiin.
- 156 Näin ollen näyttää ensi arviolta siltä, että direktiivin 91/414 5 artiklan 5 kohdassa mainittua kahden vuoden määräaikaa on sovellettava, kun aineen sisällyttäminen liitteeseen I uusitaan tilanteessa, josta on kyse nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 157 On kuitenkin todettava, ettei uusimishakemuksen jättämiselle asetettua, vähintään kahden vuoden pituista määräaikaa voida noudattaa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, kun otetaan huomioon, että riidanalaisen direktiivin voimaantulopäivä on 1.1.2007 ja että flusilatsolin sisällyttäminen direktiivin 91/414 liitteeseen I päättyy riidanalaisen direktiivin mukaan 30.6.2008.

- 158 Lisäksi on syytä tuoda esiin, että riidanalaisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on arvioitava tuote uudelleen direktiivin 91/414 liitteessä VI säädettyjen yhtenäisten periaatteiden mukaisesti mainitun direktiivin liitteessä III vahvistetut vaatimukset täyttävän asiakirja-aineiston perusteella kaikkien sallittujen flusilatsolia sisältävien kasvinsuojeluaineiden osalta ottaen huomioon flusilatsolia koskeva, mainitun direktiivin liitteessä I olevan tekstin B osa.
- 159 Uudelleenarviointi tehdään kuitenkin heti aluksi vain direktiivissä 91/414 hyväksytyille tuotteille.
- 160 Toisin kuin komissio antaa ymmärtää, uudelleenarviointi ei siis voisi ensi arviolta johtaa direktiivissä 91/414 sallittujen käyttötarkoitusten luettelon laajentumiseen, vaan siitä voisi päinvastoin seurata uusia rajoituksia tai jopa flusilatsolipohjaisten kasvinsuojeluaineiden täydellinen kieltäminen.
- 161 Sovellettavien oikeussääntöjen pintapuolisessa tarkastelussa ei näin ollen ensi arviolta tule esiin mitään sellaista, minkä perusteella voitaisiin suoraan todeta, etteivät kantajien väitteet ole perusteltuja ja ettei niitä uhkaisi välitön vahinko.

Cernayn tuotantolaitoksen sulkeminen

- 162 Kantajat väittävät, että riidanalaisen direktiivin antaminen johtaisi flusilatsolin kaupan pitämisen kieltämiseen, minkä seurauksena ne joutuisivat sulkemaan Cernayn tuotantolaitoksen.

- 163 Kantajat esittävät tässä yhteydessä, että niillä on Euroopassa kolme tuotantolaitosta, joista yksi sijaitsee Cernayssa. Cernayn laitos on kantajien mukaan ainoa laitos, jossa tuotetaan flusilatsolia. Cernayssa tuotettavasta flusilatsolista [*luottamuksellinen*] on tarkoitettu pidettäväksi kaupan yhteisössä.
- 164 Kantajien kirjoituksista ilmenee kuitenkin, että Cernayn tuotantolaitoksessa tuotetaan muitakin aineita. Sitä, että tuotanto vähenee [*luottamuksellinen*], ei toki voida pitää pienenä menetyksenä, vaikka oletettaisiin, kuten komissio tekee, että kantajat voisivat toimia muilla markkinoilla yhteisön ulkopuolella. Kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet seikkoja, joiden avulla voitaisiin mitata tällaisen menetyksen vaikutus kyseisen laitoksen koko tuotantoon, vaan ne ovat esittäneet ainoastaan flusilatsolin tuotantoon liittyvää liikeomaisuutta koskevia seikkoja.
- 165 Näin ollen on todettava, etteivät kantajat ole osoittaneet oikeudellisesti riittävällä tavalla, että Cernayn tuotantolaitos jouduttaisiin sulkemaan, jos sen flusilatsolin tuotanto vähenisi [*luottamuksellinen*] riidanalaisesta direktiivistä seuraavan flusilatsolin kaupanpitokiellon johdosta.
- 166 Vaikka kantajat olisivat onnistuneet osoittamaan, että riidanalaisen direktiivin antaminen johtaisi Cernayn tuotantolaitoksen sulkemiseen, olisi todettava, etteivät ne ole esittäneet näyttöä siitä, että tämä sulkeminen aiheuttaisi niille vakavaa ja korjaamattomaa vahinkoa.
- 167 Kantajat väittävät, että Cernayn tuotantolaitoksen sulkemisesta seuraisi ensinnäkin 40 työpaikan menetys itse laitoksessa ja toiseksi kymmenien työpaikkojen menetys flusilatsolin jalostusyrityksissä. Kolmanneksi siitä seuraisi, että jos tehtaan

tuotantosuuntaa muutettaisiin, sitä ei voitaisi peruuttaa, mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi riidanalaisen direktiivin, ja neljänneksi siitä seuraisi vakavaa vahinkoa raaka-aineiden toimittajille. Viidentenä seurauksena olisi tutkimus- ja kehitystyöhön tehtävien investointien merkittävä väheneminen.

168 Edellä 147 kohdassa kerratun oikeuskäytännön mukaan on kuitenkin todettava, että ensinnäkin 40 työpaikan menetys itse laitoksessa, toiseksi kymmenien työpaikkojen menetys flusilatsolin jalostusyriyksissä ja kolmanneksi vakava vahinko raaka-aineiden toimittajille eivät ole kantajien intresseille aiheuttavia vahinkoja ja ne voidaan näin ollen ottaa huomioon vain intressivertailussa.

169 On kuitenkin syytä todeta, että jos nämä vaikeudet vaarantaisivat korjaamattomasti kantajien tuotannon tai flusilatsolin valmistusprosessin, ne voitaisiin ottaa huomioon tarkasteltaessa kiireellisyyteen liittyvää edellytystä.

170 Kantajien kirjoituksista ei kuitenkaan ilmene oikeudellisesti riittävällä tavalla, että näin olisi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Kantajat vetoavat pohjimmiltaan vain siihen, että kustannukset nousisivat, jos Cernayn tuotantolaitoksessa tuotettaisiin flusilatsolia yksinomaan yhteisön ulkopuoliseen vientiin, mutta ne eivät väitä, että kyseisen aineen tuotanto olisi teknisesti mahdotonta käynnistää uudelleen, jos pääasian kanne ratkaistaisiin niiden hyväksi.

171 Tätä seikkaa ei siis ole syytä ottaa huomioon kiireellisyyttä arvioitaessa.

172 Lisäksi on todettava, etteivät kantajat ole esittäneet mitään näyttöä tukemaan väitteitään, jotka koskevat yhtäältä tutkimus- ja kehitystyöhön tehtävien investointien merkittävää vähenemistä ja toisaalta sitä, että jos Cernayn tehtaan tuotantosuuntaa muutettaisiin, sitä ei voitaisi peruuttaa, mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim kumoaisi riidanalaisen direktiivin.

173 Näin ollen kantajat eivät ole osoittaneet, että Cernayn tuotantolaitoksen mahdollinen sulkeminen aiheuttaisi niille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

Väitettyyn markkinaosuuksien menetykseen liittyvä vahinko

174 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan taloudellista vahinkoa ei voida poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska vahinko voidaan myöhemmin korvata (asia 141/84 R, *De Compte v. parlamentti*, määräys 3.7.1984, Kok. 1984, s. 2575, 4 kohta ja asia T-392/02 R, *Solvay Pharmaceuticals v. neuvosto*, määräys 11.4.2003, Kok. 2003, s. II-1825, 106 kohta; ks. vastaavasti edellä 137 kohdassa mainittu asia *komissio v. Cambridge Healthcare Supplies*, määräyksen 113 kohta).

175 Pyydettyä täytäntöönpanon lykkäystä voitaisiin tämän periaatteen mukaan pitää perusteltuna vain, jos kantaja ilman lykkäystä joutuisi tilanteeseen, joka saattaisi uhata sen olemassaoloa tai muuttaa sen markkinaosuuksia korjaamattomasti (ks. vastaavasti edellä 147 kohdassa mainittu asia *Pfizer Animal Health v. neuvosto*, määräyksen 138 kohta ja edellä 174 kohdassa mainittu asia *Solvay Pharmaceuticals v. neuvosto*, määräyksen 107 kohta).

- 176 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat eivät väitä, että riidanalainen direktiivi uhkaa niiden olemassaoloa. Sen sijaan ne väittävät, että riidanalainen direktiivi aiheuttaa niiden markkinaosuuksien muuttumisen korjaamattomasti.
- 177 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on siis tarkistettava, onko kantajien väittäämä markkinaosuuksien menetys todistettu oikeudellisesti riittävällä tavalla ja onko sen osoitettu olevan peruuttamaton.
- 178 Tässä yhteydessä on syytä todeta, ettei komissio kiistä sitä, että riidanalaisen direktiivin seurauksena kantaja ei voi pitää flusilatsolia kaupan 30.6.2007 lähtien muiden kuin kyseisessä direktiivissä lueteltujen viljelykasvien osalta ja 30.6.2008 lähtien kaikkien viljelykasvien osalta, jos voimassa olevaa lainsäädäntöä ei sitä ennen muuteta.
- 179 Siitä, onko kantajien markkinaosuuksien menetys Euroopan triatsolipohjaisten sienimyrkkujen markkinoilla peruuttamaton, kantajat väittävät, ettei niillä ole tuotteita, joilla ne voisivat korvata flusilatsolin triatsolipohjaisten sienimyrkkujen markkinoilla.
- 180 Tässä suhteessa on syytä todeta, että kantajat ovat esittäneet riittävästi näyttöä siitä, ettei komission ehdottamia kahta korvaavaa ainetta voida tosiasiallisesti pitää flusilatsolin vaihtoehtoina Euroopan triatsolipohjaisten sienimyrkkujen markkinoilla. Ensinnäkin tebukonatsoli on *[luottamuksellinen]* aine, joka on tarkoitettu soijan homesienen torjuntaan, ja toiseksi prokinatsidi on tarkoitettu erityyppisten sairauksien torjuntaan, eikä sitä ole – ainakaan vielä – hyväksytty useimmissa jäsenvaltioissa. Näin ollen kantajat väittävät perustellusti, että flusilatsoli on niiden tuotevalikoimassa ainoa aine, joka kuuluu triatsolipohjaisiin sienimyrkkyyhin, ja että ne eivät

valmista mitään flusilatsolin korvaavaa sienimyrkkyä, jota voitaisiin käyttää tällä aineella nykyisin käsiteltäviin viljelykasveihin tai tauteihin.

181 Kantajilta ei toisaalta olisi kohtuullista vaatia, kuten komissio vaatii, että ne tekisivät kauppasopimuksia muiden valmistajien tuotteiden jakelemista varten, jolloin niiden markkinaosuuksien menetykset olisivat niiden kilpailijoiden tahdon varassa.

182 Toiseksi kilpailutilanne, sellaisena kuin kantajat ovat sen kuvailleet komission tätä varsinaisesti kiistämättä, on sellainen, että markkinoilla toimivien yritysten välinen kilpailu on erittäin voimakasta eikä riittävällä todennäköisyydellä voida pitää mahdottomana sitä, että kantajien kilpailijat, erityisesti Bayer CropScience, BASF ja Syngenta, valtaisivat niiden markkinaosuudet.

183 Kantajien markkinaosuus on noin [luottamuksellinen], kun taas BASF:n, Bayer CropSciencen ja Syngentan markkinaosuudet ovat [luottamuksellinen] ja [luottamuksellinen].

184 Kantajien esittämistä todisteista kuitenkin ilmenee, että vaikka flusilatsoli vastaa tarkoin määriteltyyn tekniseen tarpeeseen ja vaikka sillä on merkittävä markkinaosuus tiettyjen viljelykasvien alalla tai tietyissä maissa, ei ole kiistetty, että mainitut kolme yritystä myyvät useita triatsolipohjaisia tuotteita, jotka kilpailevat suoraan sen kanssa kyseisillä aloilla ja voisivat korvata sen välittömästi.

- 185 Näin ollen on todettava, että kantajien väite, jonka mukaan niillä on suuri riski menettää markkinaosuutensa riitautettujen rajoitusten voimaantumisen seurauksena, on täysin perusteltu.
- 186 Lisäksi kantajien kirjoitustensa liitteenä toimittamat jakelijoiden kirjeet vahvistavat, että kantajien tuotteiden kieltäminen todennäköisesti vaikuttaisi haitallisesti flusilatsolin maineeseen, etenkin kun markkinoilla on myös kilpailevia tuotteita ja ostajat erittäin todennäköisesti hylkäisivät aineen.
- 187 Toiseksi, kuten myös kantajien jakelijoiden kirjeet osoittavat, jäsenvaltioiden viralliset tekniset neuvonantajat joutuisivat väistämättä poistamaan flusilatsolin suosittelusta ohjelmista, koska sen käyttö olisi kielletty, ja näin ollen sitä olisi todennäköisesti erittäin vaikea palauttaa myöhemmin näihin ohjelmiin.
- 188 Kolmanneksi on selvää, kuten kantajien kirjoitustensa liitteenä esittämistä dmrky-netec Ltd:n kirjeistä ja kertomuksesta ilmenee, että tuotteiden loppukäyttäjät, eli maanviljelijät sekä kantajien asiakkaat ja kauppakumppanit, pitävät kansanterveydellisiä näkökohtia niin tärkeinä, että he menettäisivät luottamuksensa flusilatsoliin. Kantajien väitteitä, joiden mukaan luottamus olisi äärimmäisen vaikea palauttaa sen jälkeen, kun flusilatsoli olisi ollut jonkin aikaa – mahdollisesti useita vuosia – kielletty, on näin ollen pidettävä riittävän todennäköisinä.
- 189 Neljänneksi ei voida pitää mahdottomana, että myös kantajien maine voisi vaarantua kyseisellä teollisuusalalla, jolle on ominaista se, että pieni määrä suuria yrityksiä käy voimakasta kilpailua.

190 Tässä yhteydessä on tosin syytä tuoda esiin, kuten komissio aiheellisesti huomauttaa, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi riidanalaisen direktiivin, kantajat voisivat järjestää tiedotus- ja mainoskampanjan saadakseen takaisin menettämänsä markkinaosuudet.

191 On kuitenkin todettava, että kuten kantajien esittämästä dmrkynetecin kertomuksesta ilmenee, kantajilla ei ole mitään takeita siitä, että mainoskampanjan järjestäminen kenties vuosia flusilatsolin markkinoilta poistumisen jälkeen auttaisi niitä saamaan edes osittain takaisin menettämiään markkinaosuuksia.

192 Tässä yhteydessä on syytä tarkentaa, että toisin kuin komissio väittää, se, ettei flusilatsolin käytöstä ole sen markkinoille saattamisesta lähtien todettu aiheutuneen mitään kansanterveydellisiä ongelmia, ei sellaisenaan riitä siihen, että tällaisella mainoskampanjalla voitaisiin poistaa ne erittäin kielteiset vaikutukset, joita kyseisen tehoaineen kiellolla olisi.

193 Lisäksi on syytä palauttaa mieleen, että jos sellaisen toimen täytäntöönpano, jonka kumoamista vaaditaan pääasiassa, saattaa aiheuttaa peruuttamatonta kehitystä niillä markkinoilla, joilla kantaja jo toimii, siitä kantajalle aiheutuvia tappioita voidaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan poikkeuksellisesti pitää korjaamattomana vahinkona välitoimia myönnettäessä siitä huolimatta, että ne ovat luonteeltaan taloudellisia (ks. asia T-139/01 R, Comafrika ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, määräys 12.9.2001, Kok. 2001, s. II-2415, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

194 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa todennäköisesti tapahtuisi peruuttamatonta kehitystä merkityksellisillä markkinoilla.

195 Tässä tilanteessa ei voida pitää mahdollisena, että ainakin osa vahingosta, jonka markkinaosuuksien menetys aiheuttaisi kantajille, olisi peruuttamaton.

196 Markkinaosuuksien menetykseen liittyvän vahingon vakavuuden osalta on muistutettava, että silloin kun hakijana on yritys, aineellisen vahingon vakavuuden arvioinnissa on otettava huomioon erityisesti yrityksen koko (asia T-195/05 R, Deloitte Business Advisory v. komissio, määräys 20.9.2005, Kok. 2005, s. II-3485, 156 kohta; ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-51/90 R ja C-59/90 R, Comos Tank ym. v. komissio, määräys 23.5.1990, Kok. 1990, s. I-2167, 26 ja 31 kohta ja asia T-201/04 R, Microsoft v. komissio, määräys 22.12.2004, Kok. 2004, s. II-4463, 257 kohta). Kantajan taloudellisen tilanteen arvioinnissa voidaan lisäksi ottaa huomioon erityisesti sen konsernin ominaisuudet, johon kantaja omistuspohjansa perusteella kuuluu (edellä 174 kohdassa mainittu asia Solvay Pharmaceuticals v. neuvosto, määräyksen 108 kohta; ks. vastaavasti asia C-12/95 P, Transacciones Marítimas ym. v. komissio, määräys 7.3.1995, Kok. 1995, s. I-467, 12 kohta ja asia C-43/98 P(R), Camar v. komissio ja neuvosto, määräys 15.4.1998, Kok. 1998, s. I-1815, 36 kohta).

197 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komissio väittää, että kantajille aiheutuva markkinaosuuksien menetys vaikuttaisi joka tapauksessa vain vähän niiden liikevaihtoon, kun otetaan huomioon, mihin konserniin ne kuuluvat. Komissio esittää joitakin seikkoja, joilla se pyrkii osoittamaan, että konsernille mahdollisesti aiheutuvat taloudelliset tappiot eivät voisi mitenkään uhata sen olemassaoloa.

198 Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin, etteivät kantajat väitä riidanalaisen direktiivin uhkaavan niiden olemassaoloa. Sen sijaan ne väittävät, että pelkkä markkinaosuuksien menetys, jos se näytetään toteen, aiheuttaa oikeuskäytännön mukaan itsessään vakavan ja korjaamattoman vahingon, eikä näin ollen ole tarvetta arvioida, missä määrin markkinaosuuksien menetys vaikuttaisi niiden konserniin.

- 199 On syytä palauttaa mieleen, että haetut välitoimet ovat perusteltuja vain, jos ilmenee, että ilman niitä kantajat joutuisivat tilanteeseen, jossa niiden olemassaolo olisi uhattuna tai jossa niiden markkinaosuudet voisivat muuttua korjaamattomasti (ks. vastaavasti edellä 147 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräyksen 138 kohta ja edellä 174 kohdassa mainittu asia Solvay Pharmaceuticals v. neuvosto, määräyksen 107 kohta).
- 200 Kantajien ei siis tarvitse osoittaa, että niiden olemassaolo olisi uhattuna, kun ne vetoavat markkinaosuuksien menetyksen riskiin.
- 201 Kantajien on kuitenkin osoitettava, että vahinko, jonka ne väittävät aiheutuvan, on vakava.
- 202 Käsiteltävänä olevassa asiassa ei tosin voida katsoa, että kantajien flusilatsolin kaupan pitämiseen liittyvän liikeomaisuuden menetyksen taloudellinen vaikutus olisi sellainen, että se uhkaisi niiden konsernin olemassaoloa. Markkinaosuuksien peruuttamattoman menetyksen vakavuuden arviointi ei silti voi perustua, kuten komissio väittää, yksinomaan sen liikeomaisuuden kirjanpitoarvoon, jolla markkinaosuudet toteutetaan, eikä siihen, että konserni menettää tämän arvon.
- 203 On nimittäin muistettava, että konsernin ominaisuuksia tarkasteltaessa on arvioitava kaikki asiaan liittyvät tosiseikat (ks. vastaavasti edellä 147 kohdassa mainittu asia Aughinish Alumina v. komissio, määräyksen 69–78 kohta).

- 204 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimista päättävän tuomarin tehtävänä on harkita kunkin asian olosuhteiden perusteella, voiko lykkäämishakemuksen kohteena olevan toimen välitön täytäntöönpano aiheuttaa hakijalle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jota ei voitaisi korjata millään myöhemmällä päätöksellä (asia T-306/01 R, Yusuf ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, määräys 7.5.2002, Kok. 2002, s. II-2387, 93 kohta ja asia T-47/03 R, Sison v. neuvosto, määräys 15.5.2003, Kok. 2003, s. II-2047, 30 kohta).
- 205 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että kantajat ovat toimineet markkinoilla jo yli 20 vuotta ja että niillä on tällä hetkellä rekisteröitynä flusilatsolipohjaisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia lupia 26 viljelykasville 15 jäsenvaltiossa. Lisäksi ei ole kiistetty sitä, että flusilatsolin täydellinen kieltäminen 30.6.2008 lähtien voisi vahingoittaa merkittävästi kantajien kaupan pitämien muiden tuotteiden kaupallista mainetta. Siitä, että kantajat menettävät markkinaosuuksia – jotka ne ovat saaneet osaamisensa ansiosta, investoimalla tutkimus- ja kehitystyöhön sekä laajentamalla asiakaskuntaansa vuosien varrella markkinoilla, joilla käydään voimakasta kilpailua – on näissä oloissa katsottava voivan aiheutua niille vakavaa vahinkoa. Tässä tilanteessa se, että tämä menetys vaikuttaa vain vähän konsernin liikevaihtoon, ei riitä poistamaan vahingon vakavuutta.

Intressivertailu

- 206 Kun välitoimista päättävä tuomari, jolle on esitetty väite, jonka mukaan on vaarana, että hakijalle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, välitoimihakemusta käsitellessään vertailee kyseessä olevia eri intressejä, hänen on tutkittava, voidaanko vaikutukset, joita aiheutuu, jollei välitoimia määrätä, poistaa siinä tapauksessa, että pääasiasta päättävä tuomioistuim mahdollisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen, ja päinvastoin, estetäänkö päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisellä päätöksen täysien

oikeusvaikutusten ilmeneminen, jos pääasian kanne hylätään (asia T-114/06 R, *Globe v. komissio*, määräys 20.7.2006, Kok. 2006, s. II-2627, 147 kohta; ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-182/03 R ja C-217/03 R, *Belgia ja Forum 187 v. komissio*, määräys 26.6.2003, Kok. 2003, s. I-6887, 142 kohta).

207 Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieleen, että kansanterveyden suojeluun liittyvät vaatimukset on periaatteessa asetettava kiistattomasti taloudellisten näkökoh-
tien edelle (ks. asia T-70/99 R, *Alpharma v. neuvosto*, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-2027, 152 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

208 Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio on perustellut riidanalaisen direktiivin anta-
mista flusilatsolin mahdollisesti aiheuttamilla endokriinisilla häiriöillä. Komissio oli
silti itse antanut ymmärtää koko arviointimenettelyn ajan, että tehtyjen tieteellisten
kokeiden sekä ilmoituksen tekijän komissiolle toimittamien tietojen ja selvitysten
perusteella flusilatsoli oli turvallinen.

209 Komissio oli nimittäin kyseisen arvioinnin pohjalta ehdottanut flusilatsolin sisällyt-
tämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I. Se ehdotti alun perin komitealle, että flusilat-
soli sisällytettäisiin liitteeseen I vain seitsemäksi vuodeksi, jotta jäsenvaltiot asettais-
ivat etusijalle markkinoilla jo olevien flusilatsolia sisältävien kasvinuojeluaineiden
uudelleentarkastelun.

210 Riidanalaisen direktiivin johdanto-osan kahdeksannesta perustelukappaleesta
ilmenee, että komissio muutti ehdotustaan vasta komitean ja neuvoston suorit-
taman tarkastelun jälkeen, kun tietyt jäsenvaltiot olivat katsoneet, että lisärajoitukset
ovat tarpeen riskin pienentämiseksi tasolle, joka voidaan katsoa hyväksyttäväksi ja
johdonmukaiseksi yhteisössä tavoitellun korkeatasoisen suojelun kannalta.

- 211 Tämän seurauksena komissio asetti useita rajoituksia, jotka esitetään sen alkuperäisessä ehdotuksessa, ja lyhensi sisällyttämisaikaa 18 kuukauteen alun perin ehdotettujen seitsemän vuoden sijasta.
- 212 Kun komitea ei antanut lausuntoa määräajassa puheenjohtajansa välityksellä, komissio esitti neuvostolle ehdotuksen, johon riitautetut rajoitukset sisältyivät. Direktiivissä 91/414 säädetyn määräajan päättyessä neuvosto ei ollut antanut ehdotettua täytäntöönpanosäädöstä eikä ilmoittanut vastustavansa ehdotusta. Näin ollen komissio hyväksyi riitautetut rajoitukset sisältävän ehdotuksen.
- 213 Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin ensinnäkin, että kantajat ovat tuottaneet flusilatsolia ja pitäneet sitä kaupan jo yli 20 vuotta.
- 214 Toiseksi asianosaisten kirjoitusten perusteella ei ole näytetty toteen, että sen käyttö olisi uhannut kansanterveyttä.
- 215 Kolmanneksi flusilatsolia arvioitiin yli 13 vuotta, jona aikana komissio piti sitä koko ajan vaarattomana, ja vasta sen jälkeen, kun komissio oli ehdottanut, että aine sisällytettäisiin direktiivin 91/414 liitteeseen I kymmeneksi vuodeksi, komissio esitti komiteassa käytyjen keskustelujen seurauksena sisällyttämisaajan lyhentämistä ensin seitsemään vuoteen ja lopulta 18 kuukauteen.
- 216 Neljänneksi flusilatsolia pidettiin lopulta riittävän turvallisena, jotta sen käyttö tiettyihin viljelykasveihin voitiin hyväksyä, ja se, että sen käyttö muihin viljelykasveihin kiellettiin, johtuu ilmeisesti vain tiettyjen jäsenvaltioiden huolenaiheista.

- 217 Lisäksi on syytä korostaa, että sen rajoittamatta, mitä edellä 160 kohdassa on esitetty, komissio ei pidä mahdollisena, että flusilatsolin sisällyttäminen direktiivin 91/414 liitteeseen I voitaisiin laajentaa koskemaan muitakin viljelykasveja.
- 218 Ilman, että välitoimista päättävä tuomari korvaisi komission erittäin monitahoisista teknisistä seikoista tekemää arviointia, on todettava, että kantajat pyytävät vain useita vuosia jatkuneen tilanteen säilyttämistä ennallaan.
- 219 On todettava, että tässä vaiheessa vaikuttaa siltä, ettei komissio ole onnistunut saattamaan päätökseen kaikkia vaadittuja arviointeja sille tätä varten varattujen 15 vuoden kuluessa, joten arviointi on jäänyt kantajien vahingoksi puutteelliseksi, ja että vaikka flusilatsolin vaikutuksia joihinkin viljelykasveihin ei vielä tiedettäisikään, jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tätä tehoainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita yli 15 vuoden ajan ilman, että ne olisivat katsoneet tarpeelliseksi määrätä kantajien tuotteille mitään kielto- tai suojatoimenpiteitä.
- 220 Toimenpide, jolla riitautettujen rajoitusten täytäntöönpanoa lykättäisiin pääasian kanteen ratkaisuun asti, ei näin ollen vaikuta vaarantavan terveyttä sen enempää kuin se, ettei sen enempää yhteisön kuin jäsenvaltioidenkaan tasolla ole toteutettu toimenpiteitä yli 15 vuoden aikana etenäkään, kun flusilatsolilla ei ole ilmoitettu olleen mitään terveydelle vahingollista vaikutusta ja kun sekä kertomuksen antava jäsenvaltio että komitea ovat päinvastoin tunnustaneet sille turvallisia käyttötarkoituksia.
- 221 Lisäksi on muistutettava, että direktiivin 91/414 4 artiklan 5 kohdassa sallitaan kasvinsuojeluaineiden lupien ottaminen uudelleen käsiteltäviksi milloin tahansa, jos on syytä uskoa, että jokin saman artiklan 1 kohdassa luetelluista vaatimuksista – kuten

se, että tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella tuote ei vaikuta haitallisesti suoraan tai epäsuorasti ihmisten tai eläinten terveyteen tai pohjaveteen ja ettei sillä ole kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön – ei enää täyty.

- 222 Direktiivin 91/414 11 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäksi, että kun jäsenvaltiolla on pätevä syy katsoa, että tuote, jonka se on hyväksynyt tai joka sen on hyväksyttävä 10 artiklan mukaisesti, aiheuttaa uhan ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle, se voi väliaikaisesti rajoittaa kyseisen tuotteen käyttöä ja/tai myyntiä alueellaan tai kieltää sen. Sen on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille ja esitettävä päätöksensä perustelut.
- 223 Direktiivin 91/414 nojalla voitaisiin siis tarvittaessa hyväksyä suojatoimenpiteitä, jos riitautettujen rajoitusten täytäntöönpano keskeytettäisiin siihen asti, kunnes pääasiassa annetaan tuomio.
- 224 Riidanalaisen direktiivin täytäntöönpano saattaa lisäksi vaikuttaa voimakkaasti, paitsi kantajien, myös muiden intresseihin. Vaikka kantajat eivät olekaan osoittaneet, kuten edellä 162–173 kohdassa todetaan, että riidanalainen direktiivi voi johtaa niiden Cernayssa sijaitsevan tuotantolaitoksen sulkemiseen, voidaan kohtuudella olettaa, että kantajien markkinaosuuksien peruuttamattomalla pienenemisellä on merkittäviä seurauksia. Etenkään ei voida pitää mahdollisena, että kyseisen tuotantolaitoksen työntekijöiden määrä todennäköisesti vähenee ja että flusilatsolin jalostusyrietyksille aiheutuu vahinkoa.
- 225 Kantajat väittävät, että myös flusilatsolia käyttävät maanviljelijät ja koko Euroopan maatalous kärsivät ensinnäkin siksi, ettei viiniköynnösten sairauksien hoitoon ole nykyään muuta teknistä ratkaisua kuin flusilatsoli, ettei yhdelläkään muulla rekiste-

röidyillä tuotteella voida torjua Phomopsis helianthi -tautia auringonkukissa ja että flusilatsoli on ainoa tuote, jolla voidaan hoitaa pellavan ja hampun sairauksia.

226 Komissio on kuitenkin vedonnut näiden väitteiden kiistämiseksi vain siihen, että ne ovat ristiriidassa niiden väitteiden kanssa, joilla kantajat ovat perustelleet sen, ettei flusilatsolia voida korvata kilpailevilla tuotteilla.

227 Tältä osin voidaan vain todeta, ettei se, että flusilatsolilla on ainutlaatuinen vaikutus tiettyihin viljelykasveihin, välttämättä tarkoita, ettei sitä muiden viljelykasvien alalla voitaisi korvata muilla triatsolipohjaisten sienimyrkkyjen markkinoilla olevilla aineilla. Komission päättelyä ei siis voida hyväksyä.

228 Näin ollen on todettava, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa intressivertailu puoltaa haettujen välitoimien määräämistä.

229 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että välitoimien määräämisen edellytykset täyttyvät käsiteltävänä olevassa asiassa.

230 Näin ollen siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu tuomio, on syytä lykätä sen päivämäärän soveltamista, jolloin flusilatsolin sisällyttäminen direktiivin 91/414 liitteeseen I päättyy ja joka on riidanalaisen direktiivin liitteen mukaan 30.6.2008, ja päivämäärää, johon mennessä jäsenvaltioiden on arvioinnin perusteella muutettava tai tarvittaessa peruutettava flusilatsolia sisältävien tuotteiden luvat ja joka on

riidanalaisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan 30.6.2008. Lisäksi on syytä lykätä riidanalaisen direktiivin liitteen erityisten säännösten A osaan sisältyvän sen rajoituksen soveltamista, joka koskee niitä viljelykasvityyppejä, joiden osalta jäsenvaltiot voivat sallia flusilatsolin käytön ja joita ovat viljat (muut kuin riisi), maissi, rapsinsiemenet ja sokerijuurikas.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta flusilatsolin sisällyttämiseksi siihen tehoaineena 11.12.2006 annetun komission direktiivin 2006/133/ETY liitteen sen säännöksen, jonka mukaan määräaika flusilatsolin sisällyttämiseksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I päättyy 30.6.2008, soveltamista lykätään sanotun määräajan osalta siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu tuomio.**
- 2) **Direktiivin 2006/133 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännöksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on tarkastuksen jälkeen tarvittaessa muutettava tai peruutettava flusilatsolia tehoaineenaan sisältäviä kasvinsuojeluaineita koskevat voimassa olevat luvat 30.6.2008 mennessä, soveltamista lykätään sanotun määräajan osalta siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu tuomio.**

- 3) **Direktiivin 2006/133 liitteen erityisten säännösten A osassa säädetyn rajoituksen, joka koskee niitä viljelykasvityyppejä, joiden osalta jäsenvaltiot voivat myöntää luvan flusilatsolin käyttöön, eli viljoja (muita kuin riisiä), maissia, rapsinsiemeniä ja sokerijuurikasta, soveltamista lykätään, kunnes pääasiassa on annettu tuomio.**
- 4) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 19 päivänä heinäkuuta 2007.

E. Coulon

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti